

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/288/2018
Identifikačné číslo spisu: 1414217449
Dátum vydania rozhodnutia: 13.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1414217449.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. C., bytom A. XXA, XXX XX E. proti žalovanému M. M., bytom A. XXXX/XX, XXX XX K., zastúpenému obchodnou spoločnosťou AK Investment s . r. o., so sídlom Hurbanova 20, 911 01 Trenčín, IČO: 35 922 907, v mene ktorej koná konateľ a advokát Nyiri Endre Bertalanné, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a iné, vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 10 C 150/2014, o dovolaní svedka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. októbra 2016 sp.zn. 9 Co 273/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava IV (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 31. marca 2016 č.k. 10 C 150/2014-122 uložil svedkovi T.. M.. O. C., nar. XX. U. XXXX, bytom A. XXXX/XXA, XXX XX E. (ďalej aj „svedok“) poriadkovú pokutu vo výške 300,- € z dôvodu, že počas jeho výsluchu na pojednávaní konanom 4. februára 2016 sa opakovane správal voči súdu arogantne a povýšenecky, skákal do reči, a to i napriek dôrazným upozorneniam samosudkyne.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie svedka uznesením z 31. októbra 2016 sp. zn. 9 Co 273/2016 rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že napriek procesným pochybeniam súdu prvej inštancie, dospel odvolací súd na základe dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu, vrátane nahrávky pojednávania z 31. marca 2016, k záveru, že v danom prípade postup súdu prvej inštancie v zmysle § 53 O.s.p. účinného v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, t.j. uloženie poriadkovej pokuty svedkovi, bol vecne správny. Výtýkané procesné pochybenia súdu prvej inštancie nie sú takej povahy, že by zakladali vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd uviedol, že sa nestotožňuje s námietkou odvolateľa, že nebol vopred upozornený, že mu môže byť uložená poriadková pokuta. Na túto skutočnosť bol podľa odvolacieho súdu upozornený ešte na v poradí prvom pojednávaní, ktorého sa ako svedok zúčastnil dňa 4. februára 2016. Odvolací súd konštatoval, že zo zápisnice z pojednávania, ktoré sa konali 4. februára 2016 a 31. marca 2016 priamo nevyplýva rušenie

poriadku svedkom, takéto správanie je zachytené v úradnom zázname zo 4. februára 2016 a predovšetkým vo zvukovej nahrávke pojednávania z 31. marca 2016. Pokiaľ ide o námietku svedka, že poriadková pokuta bola uložená žalovanému, odvolací súd uviedol, že v pôvodnom vyhotovení zápisnice z pojednávania, ktoré sa konalo 31. marca 2016 a na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, bolo chybné uvedené, že súd poriadkovú pokutu ukladá žalovanému, avšak išlo o zrejmu chybu v písaní.

3. Uznesenie odvolacieho súdu napadol svedok dovolaním. Uviedol, že napadnuté uznesenie je neoprávnené a protizákonné. Tvrdí, že súd neuložil poriadkovú pokutu jemu, ale žalovanému. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa ustanovenia § 224 zákona CSP. Súd prvej inštancie podľa svedka ani nemohol postupovať podľa § 224 CSP, pretože k chybe nedošlo pri vyhotovovaní uznesenia, nejde o chybu v písaní alebo v počítaní. Súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým uložil pokutu žalovanému. Uviedol, že odvolací súd konal v rozpore so zákonom, keď potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Namieta tiež rozpor uznesenia so skutočnosťou.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ a „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas subjekt, v neprospech ktorého bolo rozhodnuté, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie svedka je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých civilný súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred civilným súdom, vrátane dovolacieho konania (m. m. I. ÚS 4/2011).

6. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového a mimosporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP a CMP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (k tomu porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 319/2013, 3 Cdo 208/2014).

8. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. V danom prípade svedok napadol dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o uložení poriadkovej pokuty. Takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím vo veci samej ani konečným rozhodnutím o veci vymedzenej žalobou/návrhom (viď napr.

publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1353 až 1355). Svedkom napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nemá znaky uvedeného rozhodnutia.

10. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že v danom prípade nie sú splnené podmienky, ktoré zákon vymedzil ako podmienky vecného prejednávania dovolania. Najvyšší súd preto dovolanie svedka podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

11. Dovolací súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 451 ods. 3 CSP.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.